

ການປະເມີນຜົນ ແຜນຍຸດທະສາດ ການໂຄສະນາສຶກສາ ຄວາມສ່ຽງຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ (MRE) ປະຈຳ ປີ 2007-
2010 /

ໃນ ສປປ ລາວ

ຂຽນໂດຍ : ທ່ານ ອິຣິກ ມ. ຝິລິບປິນໂນ (Eric M. Filippino)

ອົງກອນສະໜັບສະໜູນວຽກງານເກັບກູ້ລູກມິນ

ສະໜັບສະໜູນ ໂດຍ ອົງການ ຢູນີເຊັບ

ທີ່ ເຈເນວາ, 8 ຕຸລາ 2010

ຂໍ້ຄົ້ນພົບ, ຂໍ້ສະເໜີແນະ ແລະ ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍ

ຂະນາດ ແລະ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ລູກລະເບີດຕົກຄ້າງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຜົນທະໃນການປົກປ້ອງ ຄວາມສ່ຽງນັ້ນ
ໂດຍຜ່ານການສື່ສານ ແລະ ການສຶກສາ ເຊິ່ງ ຫມາຍເຖິງ ການຫລຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຈາກລູກລະເບີດຕົກຄ້າງນັ້ນ
ແມ່ນວັດຖຸປະສົງອັນສຳຄັນອັນໜຶ່ງ ຂອງ ອົງການ ຢູນີເຊັບ.

ໃນການສະໜັບສະໜູນອົງການ NRA ແລະ ການພັດທະນາ ການວາງແຜນຍຸດທະສາດ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ
ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັນ, ອົງການຢູນີເຊັບ ສາມາດດຳເນີນງານຕາມວັດຖຸປະສົງ ທີ່ວາງໄວ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ. ຍຸດທະ ສາດ ດັ່ງກ່າວ
ໄດ້ວາງການສຶກສາຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄປກ່ອນໜ້າວຽກງານອື່ນ ແລະ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ເປັນ ວຽກງານທີ່ສຳຄັນ.
ແຕ່ກໍ່ມີຂໍ້ຈຳກັດວ່າ, ການສຶກສາ ດັ່ງກ່າວຈະໃຫ້ຫຍັງແກ່ ຜູ້ທີ່ຖືກຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງ, ໂດຍສະ ເພາະແມ່ນໃຫ້ຖື ສຳຄັນ
ສະພາບເສດຖະກິດສັງຄົມ ຂອງ ສປປ ລາວ. ນັ້ນຫມາຍຄວາມວ່າ ການສະໜັບ ສະໜູນ
ໃນຕໍ່ໜ້າຄວນສຸມໃສ່ໃຫ້ການສຶກສາຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງ ເປັນພາກສ່ວນກວມລວມຂອງວຽກ
ງານເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກກໍ່ຄືໃນກິດຈະກຳການພັດທະນາ.

ຄວາມສອດຄ່ອງ

ຂະບວນການໃນການພັດທະນາ ຍຸດທະສາດ ແມ່ນມີຄວາມສອດຄ່ອງ, ກວມລວມ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ

ວິທີການແບບມີສ່ວນຮ່ວມດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ໄດ້ອອກຄຳຄິດເຫັນຂອງຕົນເຂົ້າ
ໃນຂະບວນການ ແລະ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການຫຍັບເຂົ້າໃກ້ກັບມາດຕະຖານສາກົນເປັນກ້າວໆ. ທີມງານປະເມີນຜົນ ບໍ່
ໄດ້ຍິນສຽງທີ່ເຫັນຕ່າງ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງ ກ່ຽວກັບ ກົດຫມາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ຫລື ຜົນກະທົບຈາກເອກະສານ ດັ່ງກ່າວ.
ໃນການເຮັດວຽກດ້ານຍຸດທະສາດເທື່ອໃຫມ່ ອາດຍັງຕ້ອງໄດ້ເຮັດລົ້ມຄືນວຽກທີ່ເຄີຍໄດ້ເຮັດຜ່ານມາ,
ແຕ່ອາດຈະໄດ້ລົງເລິກຕື່ມອີກ ໂດຍສະເພາະ ໃນລະດັບແຂວງ ເພື່ອເບິ່ງ “ສິ່ງທີ່ໄດ້ຄົ້ນພົບໃຫ້ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າ”
ໃຫ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບ ຜົນທະສັນຍາຂອງຕົວແທນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ.

**ສື່ເປົ້າຫມາຍ ບັນດາວັດຖຸປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳສະໜັບສະໜູນ ຍັງຄົງສອດຄ່ອງກັນກັບ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ
ປະຊາຊົນລາວ**

ແຜນຍຸດທະສາດໄດ້ຖືກພັດທະນາບົດການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານວຽກງານ ໂຄສະນາສຶກສາ ຊຶ່ງອົງການ ຢູນີເຊັບ ໄດ້
ສະໜັບສະໜູນ MAG/ສູນກາງຊາວຫນຸ່ມ ປະຊາຊົນ ປະຕິວັດລາວ ບົດການປະເມີນຜົນຄວາມຮຽກ

ຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລະເບີດ ເປັນບ່ອນອີງບ່ອນດຽວ ກ່ຽວກັບ ການກະທຳຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ພົບເຫັນຍັງສາມາດ ນຳໃຊ້ໄດ້. ໃນບາງຂົງເຂດທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງທາງດ້ານພຶດຕິກຳຂອງປະຊາ ຊົນ ຍ້ອນການຫຼຸດລົງຂອງລາຄາເຫຼັກເສດ ແລະ ຍ້ອນປັດໄຈທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມຈຳນວນໜຶ່ງ, ແຕ່ສິ່ງ ດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນພຽງພໍທີ່ຈະປ່ຽນທິດທ່າງຂອງຍຸດທະສາດ ທີ່ໄດ້ວາງອອກແລ້ວ ຫລື ຫັນປ່ຽນກິດຈະກຳສະ ຫນັບສະຫນຸນ.

ເວັ້ນເສັຍແຕ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ທຶມງານປະເມີນຜົນ ບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້, ບໍ່ມີຂໍ້ມູນທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຫລື ຜູ້ທີ່ມີພຶດຕິກຳເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ມີການຫັນປ່ຽນທາງດ້ານພຶດຕິກຳ. ສະນັ້ນ, ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ ສື່ເປົ້າໝາຍພື້ນຖານເປັນຈຸດຍືນ, ແລະ ຍຸດທະສາດໃນຕໍ່ຫນ້າແມ່ນຄວນສຸມໃສ່ການສ້າງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ທ່ວງທັນຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ວາງໄວ້.

ຍຸດທະສາດ ທີ່ລະບຸເຖິງຄວາມອາດສາມາດຕົ້ນຕໍໃນການພັດທະນາ ແລະ ບັນດາສິ່ງທ້າທາຍຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ໂດຍລວມແລ້ວຂອບເຂດຂອງຍຸດທະສາດແມ່ນມີຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ກວມລວມ. ເຊິ່ງມັນໄດ້ຄົ້ນພົບດ້ານປະຊະຍາທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ, ຄວາມສາມາດໃນການພັດທະນາ, ນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ແລະ ເປັນຈິດໜຶ່ງໃຈດຽວ, ຄວາມທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສິ່ງທີ່ເປັນອຸປະສັກໃນ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ມັນບໍ່ທັນປາກົດວ່າ ມີຂົງເຂດວຽກງານ ໃດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຍັງບໍ່ໄດ້ ນັບເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ. ໂດຍຜ່ານຂະບວນການພັດທະນາແຜນຍຸດທະສາດ ໃນຕໍ່ຫນ້າອາດມີການນຳ ເຂົ້າບັນຫາໃໝ່, ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມທຶມງານປະເມີນຜົນ ຮັບຮູ້ດີວ່າ ເປົ້າໝາຍພື້ນຖານ ແລະ ວັດຖຸປະສົງຂອງຍຸດທະສາດທີ່ມີໃນປັດຈຸບັນ ຄວນຮັກສາໄວ້ຄືເກົ່າ.

ຍຸດທະສາດຍັງຄົງສຸມໃສ່ ນິຍາມເດີມຂອງ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ຍຸດທະສາດປັດຈຸບັນຍັງຄົງສຸມໃສ່ນິຍາມເດີມ ຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມຄວາມສ່ຽງ ຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກໝາຍຄວາມວ່າ ໃຫ້ຖືເອົາກິດຈະກຳໃນການເສີມສ້າງຈິດສຳນຶກໃນການ ມີສະຕິລະວັງຕົວຕໍ່ລູກລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກເປັນສຳຄັນ. ເຊິ່ງວິທີການດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ໃນ ສປປ ລາວ. ເມື່ອເປັນແນວ ນັ້ນເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ຮັບເອົາວິທີວິການ ແລະ ເຕັກນິກດັ່ງທີ່ກຳລັງມານັ້ນທັງໝົດ? ມັນກໍ່ພວມຈະເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ, ຍຸດທະສາດຕໍ່ໄປ ແມ່ນຄວນມີຈຸດຍືນທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການໃນການຫັນປ່ຽນພຶດຕິກຳ (ໃນບ່ອນທີ່ມີຄວາມເຫມາະສົມ) ແລະ ພັດທະນາໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຍິ່ງ ຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນບັນດາໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ.

ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດ ຄວນເລັ່ງໃສ່ ການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃນການສ້າງລາຍຮັບເພີ່ມ/ກິດຈະກຳການພັດທະນາແບບຮອບດ້ານ/ລວມສູນ
ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ມາກ່ອນຫນ້ານີ້ແລ້ວວ່າ, ປັດຈຸບັນ ພວມມີກິດຈະກຳໃໝ່ແບບສ້າງສັນ ແລະ ກວມລວມຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ທີ່ພວມໄດ້ຮັບການທົດສອບ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ກິດຈະກຳດັ່ງ ກ່າວມີຊື່ວ່າ

ໂຄງການສວນຄົວຂອງຄົນພິການສາກົນ ແບນຢຽມ ທີ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ (Handicap International Belgium's Household Garden Project) ແລະ ໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ MAG ສະຫນັບ ສະຫນູນ ໂຄງການ War Spoon” ຂອງອົງການ HELVETAS ທີ່ແຂວງ ຊຽງຂວາງ. ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຍັງຂອງສອງໂຄງການດັ່ງກ່າວ? ຄວາມແຕກຕ່າງມີຄື ຍ້ອນມັນຖືກອອກແບບມາເພື່ອຂະຫຍາຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນ ຫລາຍກວ່າ ເປັນກິດຈະກຳສະເພາະເຂາະຈົງໃດໜຶ່ງ.

ເຖິງວ່າ ມັນຈະເປັນໂຄງການທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ, ແຕ່ທັງສອງໂຄງການກໍ່ແມ່ນແມ່ແບບ ສຳລັບ ວິທີການໃນການສົ່ງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການປ່ຽນແປງ ດ້ານພຶດຕິກຳ ຊຶ່ງ ຕິດພັນຢ່າງສະນິດແຫນ້ນກັບກິດຈະກຳການສ້າງລາຍຮັບ. ເຖິງວ່າ ມັນຈະລົ້ມເຫລວ ພາຍໃຕ້ ການນິຍາມຂອງຄຳວ່າ “ບ້ານທີ່ ປອດໄພ” ຫລື ມະໂນພາບທາງດ້ານການຕິດຕໍ່ພົວພັນຂອງຊຸມຊົນ, ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ສຶກສາຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຕ້ອງໄດ້ຈັດເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດ ຂອງ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.

ຍຸດທະສາດຈະຕ້ອງສາມາດສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຄ້າຂາຍເຫຼັກເສດ (ເສດໂລ ຫະ)

ກ່ອນທີ່ຈະເວົ້າເຖິງກິດຈະກຳການປຸກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ມີສະຕິລະວັງຕົວຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ພວກເຮົາຕ້ອງ ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າປະຊາຊົນຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳໃຊ້ເສດໂຫລະຈາກລູກລະເບີດເຂົ້າໃນການ ຄ້າຂາຍໃນຊີວິດປະຈຳວັນເພາະມັນມີລາຄາດີສົມຄວນ ພວກເຂົານຳໃຊ້ເສດໂລຫະດັ່ງກ່າວມາເຮັດເປັນເຄື່ອງເອ້ຍ້ອງ ເພື່ອດຶງ ດູດຄວາມສົນໃຈຂອງນັກທ່ອງທ່ຽວ, ໃຊ້ໃນເປັນເຄື່ອງມືດ້ານຫັດຖະກຳ, ເປັນຫລັກຮົ້ວ, ເປັນຕະກຽງ, ເປັນເຄື່ອງຄົວເຮືອນ, ເປັນເສົາເຮືອນ, ເປັນເຮືອ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນີ້ ມັນຍັງເປັນແຫລ່ງທີ່ມາຂອງເງິນສົດແບບງາຍດາຍ ພຽງແຕ່ຈາກການສະ ສົມເສດໂຫລະດັ່ງກ່າວ.

ດ້ວຍການຮັບຮູ້ບັນຫາດັ່ງກ່າວ, ຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ສະໜອງເພື່ອໃນການພັດທະນາ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງໃນບໍ່ຊ້ານີ້ ກໍ່ຈະ ມີດຳລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບ ເສດໂລຫະ. ໃນອະນາຄົດຂອງຍຸດທະສາດ ກໍ່ແມ່ນນຳໃຊ້ ດຳລັດ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຫນ້າວຽກຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ ແລະ ຖືວ່າ ການ ເກັບທ້ອນ ຫລື ສະສົມເຫຼັກເສດເປັນພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ. ອັນນີ້ ອາດນັບທັງ ການລີ້ ເລີ່ມການເຮັດວຽກໂດຍກົງກັບ ນັກທຸລະກິດຜູ້ທີ່ຄ້າຂາຍເສດໂລຫະ ແລະ ບັນດາໂຮງງານຫລອມໂລຫະ ຄື ທີ່ອີງ ການເກັບກູ້ລະເບີດ MAG ໄດ້ພະຍາຍາມ ເຮັດທົດລອງ ຢູ່ແຂວງຊຽງຂວາງ ຫລື ຕ້ອງໄດ້ ເຮັດວຽກກັບກະຊວງການເງິນ ເພື່ອມີນະໂຍບາຍຄວບຄຸມລາຄາໃນດ້ານນີ້.

ປະສິດທິຜົນ

ອົງການ NRA ໄດ້ເພີ່ມຂີດຕວາມສາມາດໃນການປະສານງານ ແລະໃນການຊີ້ນຳຄຸ້ມຄອງ ຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການ ໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນມຸມມອງລະດັບຊາດ

ຫນ່ວຍງານເຕັກນິກ ໃນການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ບົດລາຍງານປະຈຳສອງເດືອນ ແລະ ກອງປະຊຸມລະດັບແຂວງ ແມ່ນກົນໄກທັງຫມົດ ຂອງອົງການ NRA ໃນ ຂະບວນການປະສານງານ ໃນການໃຫ້ການ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ ແມ່ນຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ເປັນຫມາກຜົນ

ແລະ ບາດກ້າວດ້ານບວກ. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການວິໄຈ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ (ເຊິ່ງຈະໄດ້ສົນທະນາຢູ່ລຸ່ມນີ້) ແມ່ນ ກິນ ໄກປະສານງານທີ່ສຳຄັນທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕື່ມອີກ.

ຫນ້າວຽກໃນ ການປະສານງານ ຂອງອົງການ NRA ແລະ ການພັດທະນາຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໄດ້ຊ່ວຍ ເຮັດໃຫ້ ເກີດມີການຮ່ວມມືຢ່າງສະນິດແຫນ້ນ ໃນການສຸມໃສ່ ວຽກງານໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລູກລະ ເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ ສປປ ລາວ

ຄືດັ່ງທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ, ຂະບວນການຂອງການພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແມ່ນໄດ້ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ໄດ້ ຮັບການ ສົນທະນາປຶກສາຫາລືຢ່າງກວ້າງຂອງກັບຫຼາຍພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ. ເຊິ່ງມັນ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ ໄດ້ເປີດໂອກາດໃນການປຶກສາຫາລື ແລະ ກຳນົດເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຍັງໄດ້ເວົ້າເຖິງພາລະບົດບາດ ແລະ ຫນ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນນຳອີກ. ມັນຍັງໄດ້ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວຂະບວນການໃນການຮ່ວມມື ຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ແລະ ການຮ່ວມມືຊ່ວຍເຫລືອດັ່ງກ່າວນີ້ ທີ່ມາປະເມີນຜົນເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ມັນຍັງຈະສືບຕໍ່ຈົນເຖິງປັດຈຸບັນ ນີ້.

ລະດັບການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ຜົນທະສັນຍາຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານຢູ່ໃນລະດັບຊາດ ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມທະວີ ແລະ ຫມັ້ນຄົງ ຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ

ສຳລັບ ສອງປີທີ່ຜ່ານມາຍຸດທະສາດ ໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ ເປັນຂອບຫນ້າວຽກໃຫຍ່ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຂອງການ ໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ມາຢູ່ໃນເນື້ອໃນອັນດຽວກັນ ແລະ ໄດ້ສ້າງພາບລວມ ວ່າກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເຫຼົ່ານັ້ນຈະປະຕິບັດຫນ້າວຽກນຳກັນຄືແນວໃດ.

ກ່ອນຫນ້າການສ້າງຕັ້ງອົງການ NRA ແລະ ການພັດທະນາຍຸດທະສາດການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ, ຫລາຍອົງການ ແມ່ນໄດ້ເຮັດການສຶກສາບົນພື້ນຖານຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະ ອົງການທີ່ກຳນົດຂຶ້ນເອງ ຫລື ສ້າງຂຶ້ນເອງ, ມີການຈັດຕັ້ງໃຫມ່ທີ່ອາດຊ້ຳຊ້ອນກັບໂຄງການທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ຫນ້າວຽກ ຫລື ກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບ ລູກລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກແຕ່ລະອັນ/ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຫ້ການໂຄສະນາ ສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກແມ່ນໄດ້ສ້າງຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເປັນຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມອຸ ດົມສົມບູນໃຫ້ກັບຕົວເອງ ເຊິ່ງໃນດ້ານຫນຶ່ງມັນໄດ້ອາດເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຮັດໃນສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າດີທີ່ສຸດ, ແຕ່ໃນອີກດ້ານຫນຶ່ງ, ມັນສ້າງ ບັນຫາໃຫ້ມີຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ ຫລື ບໍ່ປະສົມປະສານກັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ໃນຂະແຫນງການຂອງສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ທັງນີ້ທັງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍຕວາມວ່າ ຄວາມຜະຍາຍາມ ຂອງເຂົາເຈົ້າເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ໄດ້ ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຫລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຢູ່ ສປປ ລາວ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະກອບສ່ວນ, ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຫລາຍ, ແຕ່ການມາຮອດ ຫລື ການເກີດຂຶ້ນຂອງຜະແນກການໃນການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງ ໃນອົງການ NRA ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ໃນການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ ບັນດາອົງການຕ່າງໆ ເຮັດວຽກມີລະບຽບດີຂຶ້ນ ແລະ ສອດຄ່ອງກວ່າເກົ່າ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍເຫລືອຊຶ່ງກັນແລະກັນໃນການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ຍຸດທະສາດ ແຕ່ປີ 2007-2010 ໄດ້ກຳນົດ ຂະບວນການເຄື່ອນໄຫວດັ່ງກ່າວແລ້ວ, ແລະ ຫນ້າວຽກ ອາດຍັງຮັກສາໄວ້ຄືເກົ່າ ໃນຍຸດທະສາດອັນໃຫມ່ ແລະ ກໍ່ຄວນສືບຕໍ່ໃນການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນດ້ານການປະສານງານຂອງຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ.

ປະສິດທິພາບ

ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການສຳເລັດ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ໃນຍຸດທະສາດ ອາດສູງກວ່າຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ໃນ ປັດຈຸບັນຂອງ ອົງການ NRA

ຂະໜາດ ແລະ ຂອບເຂດອັນກວ້າງຂວາງຂອງກິດຈະກຳ ເມື່ອສົມທຽບກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ແມ່ນບໍ່ທັນດຸ່ນ ດ່ຽງກັນໄດ້. ແລະ ກໍ່ບໍ່ເປັນຫນ້າແປກໃຈ ແລະ ມັນເປັນຄວາມຈິງສຳລັບທຸກໂຄງການ ຫລື ແຜນງານ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນເບິ່ງເລິກເຂົ້າໃນຂະ ແຫນງການ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ, ບັນດາກິດຈະກຳ ທີ່ຕ້ອງການໄດ້ເຮັດດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງສູງ ຂອງຫລາຍອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນ ແຕກ, ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງຫມົດ, ຍັງເຫັນ ວ່າມັນຍັງສູງເກີນກວ່າ ຄວາມອາດສາມາດໃນປັດຈຸບັນຂອງ ອົງການ NRA ເພື່ອບັນລຸເປົ້າຫມາຍ ຕາມກຳນົດເວ ລາທີ່ໄດ້ສະເຫນີ. ສະນັ້ນ ມັນມີ ຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາຢ່າງຮອບຄອບ ການຍຸດຕິແຜນວຽກຈຳນວນຫນຶ່ງ, ຍຸດທະສາດ ຄວນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການປະຕິບັດງານຕົວຈິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ສາມາດວາງບູລິມະສິດຂອບເຂດຂອງແຕ່ລະວຽກງານ ໂດຍກຳນົດເວລາ ປະຕິບັດໃຫ້ເໝາະສົມສອດຄ່ອງກວ່າເກົ່າ.

ຄວາມມຸ້ງຫວັງຈາກບັນດາປະເທດຜູ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຄວນດຳເນີນຢ່າງຫ້າວຫັນຕໍ່ວຽກງານນີ້

ອົງການ ຢູນິເຊັບ (UNICEF) ແມ່ນກະດູກສັນຫລັງໃນການສະໜັບສະໜູນ ໃນການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແກ່ອົງການ NRA. ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ຈະເພີ່ມທຶນຮອນເຂົ້າຕື່ມໃນງົບປະ ມານແຫ່ງ ຊາດ (ແຕ່ເປີເຊັນທີ່ຈະສົ່ງໃຫ້ການມີເທົ່າໃດ ຍັງບໍ່ທັນຮູ້ແຈ້ງ), ແຕ່ພະແນກການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາ ຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຂອງອົງການ NRA ຈະຍັງຮັບໃຊ້ໃນການຂະຫຍາຍວຽກງານນີ້ແກ່ ສປປ ລາວ. ການເພີ່ມ ຂຶ້ນຂອງການເຂົ້າເຖິງກອງທຶນ Trust Fund ຂອງອົງການ UNDP/UNICEF, ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກະຊວງກິລາຂອງອິດ ສະເຕເລຍ (ພະລັງແນວຄິດ ຂອງ ບານເຕະ(Spirit of Soccer)) ແລະ ແຜນການສຳລັບສະເຫນີວັດຖຸປະສົງລວມ ຂອງສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍລູກລະເບີດ ຂອງກອງປະຊຸມຄັ້ງທີ1 ຂອງລັດພາຄີ (CCM MSP) ແມ່ນບາດກ້າວທຳອິດໃນການ ໄປສູ່ທິດທາງດັ່ງກ່າວ.

ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການກວດກາຄວາມບົກຜ່ອງຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ

ອົງການ NRA ໄດ້ເພີ່ມທັງກົນໄກສະເພາະ ແລະ ທັງໃນລະດັບຊາດ ໃນການປະສານງານ ໂຄງການຢູ່ ສປປ ລາວ (ທຶມງານ ເຕັກນິກ ໃນການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ການລາຍງານປະຈຳສອງເດືອນແມ່ນ ແມ່ແບບທີ່ດີ). ແຕ່ເຖິງຈະມີຄວາມກ້າວຫນ້າຫລາຍຢ່າງກໍ່ຕາມ, ມັນກໍ່ຍັງມີຊ່ອງວ່າງໃນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ໃນຂັ້ນເມືອງ, ແລະ ຍັງມີບາງອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຍັງເຮັດວຽກໂດດດ່ຽວຕ່າງຫາກຢູ່.

ອົງການ NRA ມີແຜນການທີ່ຈະສ້າງຫ້ອງການຢູ່ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ກໍ່ຄືພັດທະນາເຂດຈຸດສຸມຈຳນວນຫນຶ່ງຢູ່ຂັ້ນ ບ້ານ ແລະ ອັນນີ້ຈະຊ່ວຍຫລຸດຜ່ອນຊ່ອງວ່າງ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງໃນຂອດການປະສານງານໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງລົງ

ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ. ເຊິ່ງມັນຈະຊ່ວຍອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການເປັນຜູ້ປະສານງານໂຄງການໃນລະດັບຊາດ, ເຊິ່ງມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ:

- ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ໃຫ້ແກ່ການໃຫ້ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ບິນຜິ້ນຖານ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ໄດ້ຮັບການປະເມີນຜົນຕາມວັດຖຸປະສົງແລ້ວ.
- ຮັບປະກັນຄຸນະພາບທີ່ດີຢູ່ລຽມ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານໂດຍຜ່ານການຕິດຕາມກວດກາ ທັງກິດຈະກຳ ໃນລະດັບການຫັນປ່ຽນທາງດ້ານພຶດຕິກຳ ຫລື ສະພາບແວດລ້ອມ.
- ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນ ໃນວຽກງານບຸລິມະສິດ, ກິດຈະກຳທີ່ພວມເຮັດໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ທິດທາງແຜນການໃນຕໍ່ໜ້າ; ແລະ
- ຫລີກລ່ຽງຄວາມສ່ຽງໃນການມີໂຄງການຊ້ຳຊ້ອນກັນ ຫລືໄປໃນທິດທາງທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນ ພາຍໃນ ຫລືຂ້າມແຂວງ ແລະ ລະຫວ່າງ ອົງການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນຕໍ່ໜ້າຄວນເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງຂໍ້ມູນ ແລະ ກົນໄກການວິໄຈ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວໃຫ້ແທດເຫມາະກວ່າເກົ່າ

ຫນ່ວຍງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງອົງການ NRA ໄດ້ເຮັດການປົກປັກຮັກສາ ຂໍ້ມູນຜິ້ນຖານລະດັບຊາດ ໂດຍນຳໃຊ້ຊອບແວລຸ້ນໃໝ່ລ່າສຸດຂອງລະບົບການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ລູກລະເບີດ (IMSMA) ເຊິ່ງເຕັມໄປດ້ວຍບົດລາຍງານປະຫວັດສາດ (ຂອງລູກລະເບີດ) ແລະ ນຳໄປຮອດບົດລາຍງານປັດຈຸບັນ ຂອງອົງການທີ່ເຮັດວຽກ ກ່ຽວກັບ ການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ໃນການປະເມີນຜົນກົນໄກຕ່າງໆ ແລະ ກະແສໄຫລວຽນຂອງຂໍ້ມູນໃນ ສປປ ລາວ, ທີມງານປະເມີນຜົນເຫັນວ່າ, ຂໍ້ມູນທີ່ໃຫ້ແມ່ນຫລວງຫລາຍ ແລະ ກໍ່ມາຈາກຫລາຍອົງການຈັດຕັ້ງ, ຕົວແທນຂອງອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ທັງຫມົດເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາເຂົ້າມາເປັນອັນດຽວກັນຫລືບ່ອນດຽວກັນເພື່ອເຮັດການບັນທຶກໄວ້ ຫລື ເຮັດການວິໄຈຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວເທື່ອ. ໄປຜ່ອມກັນນັ້ນ, ຊະນິດຂອງຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຮັບສະສົມ, ແບບຟອມໃນການເອົາຂໍ້ມູນ (ບໍ່ວ່າຈະແມ່ນປາກເປົ່າ, ຂຽນ ຫລື ມີແບບຟອມສະເພາະ ແລະ ອື່ນໆ) ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າຮ່ອງເຂົ້າຮອຍກັນໄດ້ດີເທື່ອ.

ມັນປາກົດວ່າ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ້ອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ເພື່ອວັດຖຸປະສົງ ແລະ ຮັບໃຊ້ການປະຕິບັດງານວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ, ແຕ່ມັນກໍ່ບໍ່ສາມາດເປັນກົນໄກເຂັ້ມແຂງພຽງພໍ ທີ່ຂະຮັບປະກັນວ່າເຂົາເຈົ້າລາຍງານໃຫ້ ອົງ ການ NRA ໃນແບບຟອມອັນດຽວກັນ ແລະ ເຮັດຢ່າງເປັນປະຈຳ. ເຊິ່ງບັນຫານີ້ ມັນມີອິດທິຜົນ ແລະ ບົດບາດຫລາຍຕໍ່ກັບ:

ການປະສານງານ

ການເກັບກຳ, ການວິເຄາະວິໄຈຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນເຄື່ອງມືທີ່ຊຶ່ງພະລັງ ບໍ່ພຽງແຕ່ຢູ່ພາຍໃນຂະແໜງໂຄສະນາສຶກສາ ຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງແມ່ນເພື່ອຂະແໜງທີ່ໄປອື່ນໆ ອີກນຳ. ຍ້ອນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳໄດ້ຈາກພາກສ່ວນອື່ນໆໃດໜຶ່ງນັ້ນ ແມ່ນມັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ແບ່ງປັນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ເຖິງວ່າຈະໄດ້ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຈຳນວນໜຶ່ງແລ້ວກໍ່ຕາມ, ດັ່ງນັ້ນ ຂະແໜງການຂອງ ຍຸດທະສາດການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນຈະສາມາດຮັບປະກັນຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ, ພຶດຕິກຳຂອງຄວາມສ່ຽງ, ການຕິດ

ຕໍ່ ແລະ ລູກລະເບີດທີ່ໄດ້ຖືກທຳລາຍ ຫລື ທົ່ງນາທີ່ໄດ້ຮັບການເກັບກູ້ລະເບີດແລ້ວໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນໆຢູ່ພາຍໃນຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກໄດ້ເປັນຢ່າງດີ.

ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ

ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ຈະສາມາດເກີດຂຶ້ນຈິງໄດ້ ຫາກມີກະແສຂໍ້ມູນໃນປັດຈຸບັນ, ທີ່ມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ສອດຄ່ອງ. ການຕີລາຄາປະເມີນຜົນທາງດ້ານປະລິມານ ແມ່ນສາມາດເຮັດໄດ້ດ້ວຍຂໍ້ມູນພື້ນຖານ, ແຕ່ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ແທ້ຈິງທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີ ຈຸດປະຫວັດສາດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອ້າງອີງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນເປັນຊຸດຕໍ່ເນື່ອງກັນ ເພື່ອຄວາມມີປະສິດທິພາບ¹.

ການກຳນົດຕົວຊີ້ວັດ

ເຊື່ອມໂຍງກັບຂະບວນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການຕີລາຄາປະເມີນຜົນ, ການຕັ້ງຄຳຕົວຊີ້ວັດ ທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ຍັງຕ້ອງມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ຄວາມສະຫມ່ຳສະເໝີຂອງຂໍ້ມູນ.

ການກຳນົດບຸລິມະສິດທາງດ້ານພູມສາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ

ຂໍ້ມູນລ່າສຸດຂອງອຸປັດເຫດ ແລະ ພຶດຕິກຳເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດອຸປັດເຫດ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາກຳນົດໄດ້ເປັນອັນສະເພາະຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພ້ອມກັບຂົງເຂດພູມສາດໃນລະດັບອັນແນ່ນອນ.

ນີ້ໝາຍເຖິງການລະບຸ ແລະ ການລາຍງານວ່າ ຊຸມຊົນ ຈັດການແນວໃດກັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພົວພັນແນວໃດກັບໂຄງການເກັບກູ້ລູກລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ, ນັບທາງສາຍການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ, ກິດຈະການ ເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ການເກັບເສດເຫຼັກ, ກໍ່ຄືປັດໄຈທີ່ໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ພາຍນອກ.

ອົງການຈັດຕັ້ງໃນປັດຈຸບັນມີຂົງເຂດ ການປະຕິບັດໜ້າວຽກ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ປາກົດບົນພື້ນຖານ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຂອງໂຄງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຫລື ໂຄງການພາຍໃນອື່ນໆນຳອີກ. ຍ້ອນວ່າສປປ ລາວ ໄດ້ຖືກຫວ່ານດ້ວຍລູກລະເບີດຢ່າງຫນັກຫນ່ວງ, ວິທີການນີ້ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ບັນລຸເຖິງ ຂົງເຂດ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ. ແຕ່ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ໃນເມື່ອຈຳນວນເນື້ອທີ່ ຫາກໄດ້ຮັບການເຂົ້າເຖິງ ໄຟອັນຕະລາຍກໍ່ຈະຫລຸດຫນ້ອຍຖອຍລົງ, ຂົງເຂດຂອງບຸລິມະສິດ ຂອງການໃຫ້ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ອາດຈະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄືກັນກັບຂອງການເກັບກູ້ລະເບີດ.

ການລາຍງານອຸປະຕິເຫດ ແລະ ການຕິດຕາມ

ພະແນກໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອແກ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ຢູ່ອົງການ NRA ໄດ້ເຮັດວຽກຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ໃນການວິໄຈ ປະຫວັດ /ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ອຸປະຕິເຫດ ໃນການສຳຫລວດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ຜູ້ປະສົບເຄາະຮ້າຍຂອງລູກລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ, ໄລຍະທີ I ແລະ ພວມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງຂະບວນການເພື່ອດຳເນີນງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ ໄລຍະ II, ເຊິ່ງເອີ້ນວ່າ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຜູ້ເຄາະຮ້າຍຄົນລາວ(LVIS).

ແຕ່ແນວໃດກໍ່ຕາມ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຍັງຕ້ອງຮັບພາລະໜ້າທີ່ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ຂະບວນການວິໄຈ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາສາມາດນຳໃຊ້ເຂົ້າເປັນຂໍ້ມູນໃນຂະບວນການ ວາງແຜນ/ແບ່ງວຽກ

¹ In late 2008 the NRA developed a Monitoring Framework for RE activities that addresses process, tools and indicators. See Annex 6, NRE MRE Monitoring Framework.

ງານໃຫມ່. ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຍັງມີພາລະບົດບາດ ສໍາຄັນ ໃນການສໍາຫລວດ/ຕິດຕາມ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ກໍຄືຕິດຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຄວາມຕ້ອງໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ເວລາເພື່ອຕອບສະຫນອງ

ຂະບວນການ ສໍາລັບ ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອລາຍງານໃນເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນສິ່ງທີ່ອາດເປັນລະເບີດ ທີ່ຍັງບໍ່ ທັນແຕກ ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ລະຫວ່າງ ແຂວງ, ລະຫວ່າງ ບັນດາອົງການຂັດຕັ້ງຕ່າງໆ. ນີ້ແມ່ນ ການປະຕິ ບັດງານອີກອັນຫນຶ່ງ ທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດດ້ານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານທີ່ມີ ໂຄງສ້າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ມີກະແສໄຫລວຽນຂອງຂໍ້ມູນ. ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ມີບົດບາດສໍາຄັນ ໃນການເປັນຕ້ອງໂສ້ລາຍງານຂໍ້ມູນ ແລະ ຊ່ວຍຮັບປະກັນເວລາໃນການເກັບກູ້ລະເບີດ.

ການວິໄຈຄວາມຕ້ອງການ ໃນການພັດທະນາ ຄວາມສາມາດ ຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກຂອງ ອົງການ NRA ຍັງເປັນເນື້ອໃນບຸລິມະສິດ

ພະແນກ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງອົງການ NRA ໄດ້ຢ່າງຜ່ານເສັ້ນທາງອັນ ຍາວໄກ ໃນເວລາອັນສັ້ນ. ໂດຍເລີ່ມການປະຕິບັດງານ ໃນປີ 2006, ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜິດຊອບ ໃນການເປັນຜູ້ຊີ້ນໍາ ແລະ ເປັນຊັບພະຍາກອນທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້. ແລະ ເນື່ອງຈາກວ່າພະແນກດັ່ງກ່າວນີ້ ພວມມີການສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ຕ້ອງການທັກສະສະເພາະສໍາລັບຕົວມັນເອງ ເພື່ອເຮັດຫລັອນຫນ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ແຕ່ຍັງ ຕ້ອງພັດທະນາຄວາມສາມາດຂອງຄູ່ຮ່ວມງານຂອງມັນເຊັ່ນດຽວກັນ, ໂດຍສະເພາະ ບັນດາຜູ້ທີ່ຢູ່ ໃນຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ.

ການວິໄຈ ຄວາມຕ້ອງການ ໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ຍັງແມ່ນບາດກ້າວພື້ນຖານ ເພື່ອສ້າງຄວາມ ອາດສາມາດທີ່ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ແລະ ບາດກ້າວສະເພາະເພື່ອບັນລຸຄວາມສາມາດດັ່ງກ່າວ (ໂດຍຜ່ານ ການເຝິກອົບຮົມ, ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານວິຊາການ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ກິດຈະກຳສ້າງຄວາມສາ ມາດອື່ນໆ). ທັງຫມົດນີ້ ແມ່ນເພື່ອສ້າງ/ພັດທະນາຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນ ຂອງພະນັກງານທີ່ເປັນ ຄູ່ຮ່ວມງານຢູ່ທ້ອງຖິ່ນໃນດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ວິທີການທີ່ເປັນທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການບໍລິຫານແບບກວມ ລວມຂອງໂຄງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ. ເຊິ່ງຂົງ ເຂດທີ່ຄວນສຸມໃສ່ມີດັ່ງນີ້:

- ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິໄຈ
- ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ
- ການເຝິກອົບຮົບຄູ່ເຝິກ
- ການຮຽກຮ້ອງການປະກອບສ່ວນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ

ແຜນການລະອຽດ, ໃນໄລຍະຍາວ, ແຜນການເຂົ້າຮ່ວມປະສານງານ ລະຫວ່າງ ອົງການ NRA ແລະ ຂະແໜງ ການເກັບກູ້ລະເບີດ ຄວນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ. ແລະ ນີ້ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ນັບເຂົ້າ ແຜນການສະເພາະ ສໍາລັບ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເຊິ່ງສະທ້ອນເຖິງ:

ໄພອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງ ຂອງລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ

ຄືດັ່ງທີ່ຮັບຮູ້ກັນດີວ່າ ບັນດາລູກລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ ຍັງຈະສືບຕໍ່ເປັນອຸປະສັກ ແລະ ເປັນບັນຫາໃນໄລຍະ ຍາວ, ດັ່ງນັ້ນ ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໃນລະດັບຊາດ ເພື່ອແກ້ໄຂວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຄວນມີຄວາມຍືນຍົງ, ມີຄວາມ ເຂັ້ມແຂງດີ ແລະ ສາມາດປັບປ່ຽນວິທີການຂອງເຂົາເຈົ້າເອງຫາກມີຄວາມຕ້ອງໃນການປ່ຽນໄປໃດໜຶ່ງ.

ພຶດຕິກຳທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼາກຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ກຸ່ມເປົ້າໝາຍ

ກໍ່ຄືທີ່ໄດ້ສະເໜີມາ ວ່າໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນມີຫຼາຍຮູບແບບ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມີກຸ່ມເປົ້າ ໝາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນຫຼາຍ (ຕົວຢ່າງ, ຜູ້ຊາຍ, ແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງດ້ານພາສາ ແລະ ເຜົ່າຜັນ, ເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ, ໄວໜຸ່ມ, ແລະອື່ນໆ). ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຫລວງຫລາຍດ້ານ ວິທີການ ແລະ ກົນໄກທີ່ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ເພື່ອໃຫ້ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ ເຫມາະສົມ. ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີອົງການຈັດຕັ້ງໃດ ທີ່ສາມາດປະຕິບັດງານໄດ້ຫຼາກຫຼາຍ, ເຂົາເຈົ້າ ພຽງແຕ່ປະຕິບັດງານ ໃນສ່ວນໜ້ອຍໜຶ່ງ ຂອງຂະບວນການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ອັນນີ້ ບາງເທື່ອ ກໍ່ແມ່ນການສະເໜີ ພາບໃຫຍ່ ຂອງການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໃນແບບທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ຄວາມທ້າທາຍ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມປະສານງານກັນ ສໍາລັບ ໂຄງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ມີ ຈຸດສຸມໃນລະດັບຊາດ.

ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ສໍາລັບ ການມີຜູ້ຮ່ວມງານທີ່ຫຼາກຫຼາຍ

ນີ້ແມ່ນຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈທາງດ້ານມະນຸດພາບ (ເຊິ່ງບໍ່ພຽງສະເພາະແຕ່ ສປປ ລາວ) ວ່າ ກະຊວງສຶກສາທິການ ຈະ ແມ່ນຫົວເຮືອທີ່ເຮັດວຽກ ສໍາລັບ ໂຄງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ກະຊວງສຶກສາ ພັດໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ວຽກງານໃຫ້ເຮັດສະເພາະແກ້ກັບເດັກທີ່ຢູ່ໃນໄວຮຽນເທົ່ານັ້ນ (ໃນກໍລະນີຂອງສປປ ລາວ ຈະມີພຽງແຕ່ໂຮງຮຽນປະຖົມເທົ່ານັ້ນ ແລະ ພວມມີການເຈລະຈາຈະເອົາເຂົ້າໃນຫລັກສູດມັດທະຍົມຕົ້ນ).² ໄປ ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກະຊວງສຶກສາກໍ່ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ ແລະ ວິທີວິການທາງດ້ານການສຶກສາທີ່ເຫມາະສົມ ສໍາລັບ ພາສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມອື່ນໆ ທີ່ໃກ້ຄຽງກັນ, ແຕ່ເວົ້າລວມ ມັນຍັງບໍ່ທັນມີຄວາມສາມາດພຽງພໍທີ່ຈະ ປະສານການສຶກສາ ກັບໂຄງການພັດທະນາ/ຊອກຫາແຫລ່ງລາຍຮັບ.

ຕົວຢ່າງ, ຫາກໂຄງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເຂົ້າມາໃນວຽກງານປົກກະຕິ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ອັນນີ້ມັນກໍ່ເປັນການດີ ໃນການເຕືອນສະຕິໃຫ້ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ ແມ່ນເດັກນ້ອຍໄວຮຽນໃນຊັ້ນປະຖົມສຶກສາທີ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນ (ແລະ ນີ້ມັນກໍ່ແມ່ນຄວາມຈໍາເປັນທີ່ເດັກ ດັ່ງກ່າວມີ ສິດຈະໄດ້ຮັບສິດທິນີ້), ແຕ່ມັນພັດປະຖິ້ມຫລືຖືເບົາກຸ່ມໃນກຸ່ມຄົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ທີ່ຍັງຕົກຢູ່ໃນພຶດຕິກຳ ຂອງຄວາມສ່ຽງ. ອັນນີ້ ກໍ່ຈະເປັນຄວາມຈິງເຊັ່ນດຽວກັນວ່າຢູ່ໃນອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ຫລື ກະຊວງໜຶ່ງ. ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ວ່າກິດຈະກຳການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເປັນກິດຈະກຳການຮ່ຳຮຽນ, ການປະ

² The Lao MoE has taken on responsibility for and provides UXO awareness instruction for the primary grades. However, the curriculum they have developed and adopted is still supplemental and not part of the formal national curriculum.

ສານງານຕິດຕໍ່ ລະຫວ່າງ ຊຸມຊົນ ຫລື ສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງການລິເລີມໂຄງການພັດທະນາ/ຊອກຫາແຫລ່ງລາຍຮັບ, ມັນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພັດທະນາຂໍ້ຕົກລົງນຳກັນ ລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂ ບັນຫາກຸ່ມເປົ້າ ຫມາຍທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພຶດຕິກຳຄວາມສ່ຽງ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ວິທີວິການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.³

ແມ່ແບບຂອງການເຂົ້າຮ່ວມ ທີ່ຍັງເປັນພາກສ່ວນ ແລະ ຍັງຈຳກັດ

ມັນແມ່ນຜົນກະທົບເກີດຂຶ້ນຈາກບັນຫາທີ່ມີຄວາມສັບສົນ ແລະ ເປັນໄລຍະຍາວ, ຂະແໜງການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຄວນກະກຽມພິຈາລະນາເບິ່ງບັນຫາ ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຫລື ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ໃນການເຂົ້າຮ່ວມ/ຫລື ໃນການມອບໂອນ. ມີພຽງອົງການຈັດຕັ້ງຈຳນວນໜຶ່ງ ຫລື ກະຊວງຈຳ ນວນໜຶ່ງທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມປາດຖະໜາ ແລະ ຄວາມສາມາດນຳເອົາການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ເຂົ້າໃນຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ຜ່ານຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງອົງການ NRA ທີ່ພະຍາຍາມຈະຍົກລະດັບໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ໃນຕົວຈິງແລ້ວ ມັນມີຄວາມຈຳກັດຫລາຍໃນສິ່ງທີ່ຈະສາມາດບັນລຸໄດ້.

ບໍ່ມີ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ/ລູກມົນທີ່ສາມາດມີປະສິດທິພາບເຕັມສ່ວນ ຫາກອົງການ ດັ່ງກ່າວ ແຍກຕົວເຮັດວຽກຕ່າງຫາກ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄຳຖາມ ກ່ຽວກັບ ການເຂົ້າຮ່ວມ ແມ່ນຕ້ອງນັບທັງ ການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອ ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບເຄາະຮ້າຍ, ການບໍລິຫານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ/ຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ລວມທັງ ການເຮັດໃຫ້ທັງນາປອດລະເບີດ. ແລະ ບໍ່ວ່າການເຂົ້າຮ່ວມຈະມີແມ່ແບບເປັນຮູບແນວໃດ ສຳລັບ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກ, ມັນຕ້ອງໄດ້ຖືເປັນສຳຄັນ, ມີເວລາທີ່ເຫມາະສົມ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການກວມລວມ ຂອງການເຂົ້າຮ່ວມຂອງ NRA.

ການເຝິກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການແກ່ ຄູ່ຮ່ວມງານຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ

ຄືໄດ້ກ່າວມາແລ້ວນັ້ນ, ພາຍໃຕ້ຫົວຂໍ້ ການວິໄຈຄວາມຕ້ອງການດ້ານການພັດທະນາຄວາມສາມາດ, ກຳນົດການພັດທະນາທັກສະທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ຄູ່ຮ່ວມງານ ແມ່ນເປັນທັງພາລະບົດບາດທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ເປັນທັງສິ່ງທ້າທາຍ ສຳລັບອົງການ NRA. ແຜນການໃດໜຶ່ງໃນການເຂົ້າຮ່ວມກັບການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນຕ້ອງໃຫ້ຕິດແໜ້ນກັບແຜນການ ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ. ແລະ ນີ້ກໍ່ແມ່ນຖືກກັບແຜນການຂອງ ອົງການ NRA ທີ່ຈະສ້າງ ຫ້ອງການຢູ່ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ, ກໍ່ຄືບາງຈຸດສຸມໃນຂັ້ນບ້ານ ຈະເປັນການຊ່ວຍເຫລືອ ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການໃນການເຂົ້າຮ່ວມກວ້າງຂວາງອອກຕື່ມ.

ຊັບພະຍາກອນ

ການນຳສະເໜີ ຊັບພະຍາກອນ ຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແບບກວມລວມ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ເພາະການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃນຮູບໃດຮູບໜຶ່ງ ແລະ ໃນສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຫລື ໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ ເພື່ອຊອກເຫັນອະນາຄົດທີ່ເປັນໄປໄດ້. ກະຊວງການຕ່າງໆ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ໄດ້ດຳເນີນງານແລ້ວ ບົນພື້ນຖານງົບປະມານທີ່ຈຳກັດ ແລະ ໄດ້ນຳເອົາພັນທະໜ້າທີ່ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດ ບໍ່ທັນແຕກມາເພີ່ມຕື່ມ ໃສ່ຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳກັດແລ້ວນີ້ອີກ. ການຕົກລົງກັນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງ /ການຈັດການດ້ານງົບປະມານ ແມ່ນຕ້ອງການໃຫ້ມີການບັນລຸເພື່ອຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້.

³ Potential partners include the Ministry of Education, Ministry of Labour and Social Welfare, Ministry of Health, Lao Red Cross, Lao Women's Union and the Lao Youth Union. Ultimately however, in order to find the best long-term solution a detailed capacity analysis of the potential partners will need to be developed and matched against the various high-risk geographical areas and groups.

ຄໍາຖາມ ການເຂົ້າຮ່ວມນໍາກິດຈະກຳ ຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນເປັນ ການເຂົ້າໃຈ ຜິດທີ່ຄິດວ່າມັນແມ່ນກິດຈະກຳທີ່ງ່າຍດາຍ ແລະ ມີສະເພາະໄວ້ສໍາຫລັບມັນເອງ. ຄືດັ່ງທີ່ກ່າວມາແລ້ວ, ການນໍາເຂົ້າ ວຽກງານການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຫນ້າທີ່ທີ່ສັບຊ້ອນ ແລະ ຫນັກຫນ່ວງກວ່າທີ່ໄດ້ຄິດເອົາໄວ້ຫລາຍເທົ່າ. ມັນບໍ່ຄື ກັບການເກັບກູ້ລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ, ການນໍາເຂົ້າ ກິດຈະກຳການ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດຂອງສະຖາບັນ ຕ່າງໆ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຕາມຂະໜາດ ແລະ ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງມີການວາງແຜນທີ່ຄົບຖ້ວນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຮອບຄອບ.

ທິດທາງໃນຕໍ່ຫນ້າ

ພະແນກການໃຫ້ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງອົງການ NRA ໄດ້ພັດທະນາ ຊັບ ສິນ/ຊັບພະຍາກອນທີ່ເຂັ້ມແຂງ ສໍາລັບ ຂະແໜງການເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ / ໂຄສະນາສຶກສາ ຄວາມ ສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ເຊິ່ງໄດ້ຮັບຜາລະຫນ້າທີ່ໃນການຊີ້ນໍາ ແລະ ສາມາດເປັນຕົວແທນ ທີ່ມີຄວາມອາດສາມາດ ຂອງລັດຖະບານ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໃນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ມັນໄດ້ມາຮອດຂອບເຂດທີ່ ກວ້າງຂວາງ ໂດຍຜ່ານການພັດທະນາ ແລະ ນໍາໃຊ້ຍຸດທະສາດປັດຈຸບັນ.

ບັນດາອົງການຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດວຽກ ກ່ຽວກັບ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໄດ້ໃຫ້ການ ສະຫນັບສະຫນູນ ພະແນກການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງຈາກລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ຂອງອົງການ NRA ແລະ ໃນ ປັດຈຸບັນ ພະແນກດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຕອບແທນຄືນບັນດາອົງການດັ່ງກ່າວ. ທີມງານປະເມີນຜົນ ເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ຍຸດທະສາດເທື່ອຫນ້ານີ້ ຈະສາມາດກຳນົດບັນຫາຕົວຈິງດີກວ່າເກົ່າ ແລະ ຊຸກຍູ້ວິທີການແກ້ໄຂທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ພາຍໃນ ຂະບວນການທີ່ພັດທະນາຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງໃນລະ ດັບຊາດ.